

عنوان مقاله:

بررسی امکان دانش فراحسی «انقضافی و موهبتی» الهی از منظر روایات اسلامی با عنایت به نقش ان در تعالی علوم انسانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اعتقادی کلامی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

عباس خادمیان - دانشگاه اراک، اراک

خلاصه مقاله:

همواره نخبگان بشریت دغدغه توسعه دانش های خود را داشته اند در این میان، ادراک های فراحسی و موهبتی که با تقوی و ایمان الهی رابطه جدی دارد، می تواند معرفت بخش و واقع نما باشند. هدف: بررسی امکان علوم فراحسی موهبتی الهی و نقش آنها در تعالی علوم انسانی می باشد. روش: این نوشتار خواهد کوشید با رویکردی توصیفی تحلیلی در پرتو نگرش استنتاجی از منابع دینی، به تبیین مفهوم، نقش و قابلیت های دانشهای موهبتی در باروری علوم انسانی بپردازد. یافته ها: بشر جدید با نفی بهره مندی دانش های انسانی از هرگونه اندیشه قدسی و متافیزیکی، در نظام شناختی خود در بحرانها و چالشهای عمیق و بنیادین همچون محدودیت ابزار شناختی، نگاه حدقلی، برای ابعاد زندگی انسان فرو رفته است. از سوی دیگر با عنایت به مبادی معرفت شناسی، هستی شناسی، انسان شناسی، اندیشه ایتایی الهی و با باور به فرونکاستن این آموزه ها در حد مسائل نمادین و همچنین امکان احاطه فراگیر آنها بر ساختار وجودی و نیازهای حقیقی انسان، کمک به تدوین و ساختمان نمودن علوم ارزشمند انسانی حداکثری، تاکید داشته است. نتیجه گیری: اندیشه های موهبتی، حاوی گزاره های، کاشف از احوال و واقعیت های انسان می باشد. نحو حضور این معارف در قلوب مستعد پاک، می تواند به صورت ایتایی و الهی، پدیدار گردد.

کلمات کلیدی:

شناخت، انسان، تحول علوم، قلب، ملکوت، موهبت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880740>

